

Tady v tomhle baru mají fakt hezky broušený skleničky...už koukám zase na další dno. Začíná se mi motat hlava, ale kolikrát v životě budu zapíjet maturitu? Nejsem si jistá jestli se mi poštěstí ještě jednou složit nějakou důležitou životní zkoušku..no tak věř si..hmm..ale promoce bude za dlouho! Na doktorku se s tím budu celý věky.. do té doby snad vystřízlívím?! Mé rebelské JÁ si mě sjede pohledem a hodí posměšný pohled „ Holka PROBER SE!!Jdeš na vysokou, teprve teď začne jeden velké mejdan!“.. mé spořádané JÁ mlčí. Měla bych mu udělat radost a jak se dělá radost někomu, kdo mi vtloukal do hlavy, že na důležité mezníky v mém životě je důležité se tvrdě připravovat? No jak jinak než pravidelným tréninkem.. a já ještě nejsem tak zkušený ožrala, jak asi vyžaduje vejška! No jo.. myslí si to sice mé rebelské JÁ, ale i má svatoušská část musí uznat, že bez dozoru rodičů proteče alkoholu víc, než v růžovém pokoji vedle ložnice, s plyšovým medvědem na posteli?! Vždyť je to vlastně jen ovoce: pomerančovej džus a pár kapek čehosi lehce alkoholického, ale zatraceně dobrého!! „Prosím!! Ještě jednou.“Krucí! Jak se to jmenovalo? Kde je nabídka.. to není možný od kdy píšou názvy koktejlů v čínštině?!, „Ehm..to samé, prosím!“ mé spořádané JÁ zařve „Děláš si srandu. Víš co děláš?“ do řeči mu vpadne jeho rebelská polovička „ Prosím tě! Přestaň vyšilovat..jen si objednála další drink!“ spořádané JÁ ho probodne očima, „Mlč! Nikdo se tě na nic neptal.“ „Hmm..ale to je chyba, kdyby se více dávalo na mě, nežna Tebe paní dokonalá, tak..“ „Tak, víš jak jsme dopadli?..“? začíná mi z nich bzučet v hlavě „Mmm..tak schválně!“ „pche..ani na to nechci pomýšlet!“ „To víš že jo! Nesnaž se to zahrát do autu a koukej se vyžvejknout..!“ spořádané JÁ, vědomo si toho, že ono je ta moudřejší část mé bipolární osobnosti, začíná rebelku ignorovat a pokračuje v promlouvání mi do duše „Poslyš! Nemysli si, že jsem nedávala pozor, když jsem se tady zahazovala s mm..ehm..mou nevítanou spolubydlící! Já tě viděla!Opovaž si ještě loknout!..koukej: ty co se denně s radostí mučí v posilovně, vyznává zdravý životní styl, má nuestále celozrnou mouku za nehtama a ve vlasech stévii..nesměj se! Já vím, že to nebylo zrovna neideálnější vykreslení tvé sportovní duše, ale to nic nemění na tom, že to co teďka provozuješ..“ „Co je? Vždyť jsem skoro celej večer hm..tančila?!..no prostě se vlnila do rytmu! Chce to nějakou vzpruhu!“ „Neskákej mi do řeči..prostě to polož, najdi Lindu a..“ „Li..co? hahah!“ „Nesnaž se mě vytočit a laskavě netvrď, že nevíš, že do tohoto hašíšového doupěte ..“ „No vidíš.. já věděla, že chci zkusit ještě něco jiného!“ „Tuhle rádoby vtipnou poznámku, přecházím bez poznámky a naposledy ti říkám :vstaň, tedy pokus se aspoň trošku s grácií zvednout z té vysoké barové stoličky, nezlomit si při tom na těch příšerných jehlách nohu, potom najdi Lindu, pro případ, že bys chtěla dále dělat, že nevíš o kom je řeč, tak upřesním: najdi svou kamarádku Lindu, která tě přesvědčila jít s ní slavit, jak říkala, ale jámám o slavení trošku jiné představy, než se zpít do němoty, maturitu a koukej odsud vypadnout!!“ cosi mě drapslo za pas a postavilo, no teda: spořádané JÁ přitvrďuje! „Krucí! Zori, jseš v pořádku??!Haló..jsi tady?“potočila jsem se a málem přitom se vší, jak by radla spořádalka, grácií spadla na zadek..no jo, asi nebyla nejlepší volba vzít si ty běžové lakovky, na delších jehlách, než má babička na pletení!Jen zázrakem jsem nespada a podívala se do davu, který prosvětlovala střídající se barevná světélka,všichni zběsile hopsali a skákali do rytmu, které měl na svědomí DJ za mixážním pultem. Podívala jsem se tím směrem a za pultem se pohupoval..no páni! Sice ho vidím rozmazaně, ale sakra, ten je hezkej! Bližší popis po mě nechtějte, ale i ta do rytmu se vlnící šmouha je sexy!! Spontánně jsem si olízla jazykem rty a zjistila, že mi asi přestaly chutnat jahody...no fuj.. mé spořádané JÁ, to nenechalo,jak jsem očekávala, bez povšimnutí! „Cože? Tenhle? Nějakej vypatlanej DJ?? Nejen že máš navíc, ale víš co jsme si řekli, nejdřív dokonči vzdělání, potom navaž rovnocenný vztah s k-tobě-se-hodícím-mužem, vybudujte spolu zázemí a pak teprve rodina!“ „Odkud si přišla! Z šestnáctého století?!“ nenechalo se zahanbit mé rebelské JÁ!..tentokrát nemám náladuna jejich hádku! MUSÍM JÍT BLÍŽ!! A prohlédnout si ho víc z blízka „STŮJ!! Ať tě to ani nenapadne! Slyšíš! Zoro varuju tě!“ „Jen jdi,kašli na ni!“..kašlala jsem na oba, tentokrát poslechnu srdce..nejsem si jistá, jak se protlačím tím ječícím a poskakujícím davem, na mých několik-centimetrů-přidávajících-běžových-lakovkách, abych vyvázla jen s lehkými zraněními, ale to se nějak zvládne! Zavravorám, abych se pohnula kupředu té sexy se vlnící šmouze,

ale někdo mě pevně svírá za ramena a já si uvědomuju „No to brzo!“ neodpustí si spořádaná, že na mě celou dobu někdo mluví. Otočím se a vidím před sebou další z mnoha šmouh, ale tahle se nějak nápadně podobá Lindě! Ano asi to bude ona, poznávám ten hlas „Zorko, jsi si jistá, že si v pořádku? Půjdeme domů ano?“ celkem se divím, že mě udrží a stojí tak nějak rovněji a pevněji než já, jak mohla odolat? Vždyť sama říkala, že tady mají nejlepší koktejly v okolí! Místo odpovědi na něco-co-jsem-už-zapomněla na co se mě ptala, vyhrknu „Vidíš toho DJ?? Chci ho!“ šmouha podobající se Lindě se zkroutí do vyděšeného a podrážděného obličejce „Zoro!! Jde se domů!“ pevně mě stiskne za ruku a nemilosrdně mě táhne od baru! Ani se jí nesnažím vzepřít, protože vím, že zvedáme podobně a já jsem teď navíc v indispozici! Prodírá se skrze tančící dav a málem mi rozdrucuje zápěstí! Já nejsem činka kruci!! „No vidíš, jak jsi dopadla? Musejí tě úplně na mol odtáhnout pryč za ruku, jak malýho fracka, ještě,že aspoň ta Linda má rozum!“ „Tak za prvé nejsem na mol, jsem pouze ehm..řekněme, lehce společensky unavená, netáhnou mě, pouze mě Linda přátelsky drží za ruku a..a sakra, kam mě to vlastně vleče?“ stojím u akvária plného tyrkysové vody a hejmem malých šedo-bílých rybiček, Linda mě jednou rukou ještě pořád svěřákuje, druhou je opřená o pult, má lehce pokrčené nohy a je narovnaná v ramenech-postoj: Chceš na vlastní kůži vyzkoušet, jak moc jsem dneska posilovala?? Křičí na nějakou paní za pultem, ale nevypadá to, že by mi domlouvala nějaký další drink. Co asi dělá? „No co asi ty hlavo?! Copak jsi přišla jen v tom kusu skoro-nic-nezakrývající-látky, měla si přes to přeci ještě jeden další kus také-skoro-nic-nezakrývající-látky!!“ ÁÁÁ..Linda mě najednou pustila a JÁ..já padám!! Néé!..co to?..tohle je teda solidní bar, Linda měla pravdu- mají tady kromě hezky broušených skleniček i vypolstrovanou podlahu! Nebo proč mě proboha nic nebolí? Jsem mrtvá?..vzhlédnu hlavu,a bych se podívala, kde je Linda a proč mě nezvedá a PANEBOŽE!! Civím do očí tomu nekrásnějšímu týpkovi, na kterého jsem kdy civěla „hmm..a kolikrát v životě se ti poštěstilo vidět nějakého kluka, tak zblízka, ty zdrženlivko!“ popíchne mě rebelka..a on,on mě drží v náručí! On mě zachránil! Je tak neskutečně přitažlivý! Kouknu se směrem k mixážnímu pultu a pak si uvědomím, že ten kdo mě právě drží nemůže být nikdo jiný, než ta rozmazaná sexy šmouha! Nevím jestli to udělá i do opravdu, ale v duchu si mlasknu radostí! Má pronikavé modré oči, dlouhé kaštanově hnědé vlasy, ostře řezané rysy..ach!ty lícní kosti, mám chuť ho pohladit po jeho pár dní neholené opálené kůži! Určitě bude hebká! „Na co to proboha myslíš ZORO!!takhle do postele bys ho nechtěla!“ „Do postele, do postele, do postele!“ zní mi v uších a jsem přesvědčená, že mi to radí rebelská! Z mého eroticky naladěného přejímání mě vytrhne Linda..má druhá spořádaná.., Ježiši! Zorinko odpusť...!Nestalo se ti něco!“vytrhne mě z náručí toho sladouše a já mám chuť jí udělat mým obr popdpatkem piercing do nohy! Drží mě za obě zápěstí a starostlivě si mě prohlíží! „Na..tady máš křivák!“a přehazuje přeze mě moji koženou královnu šatníku! „Tak jdeme !!“zavelí a zase ze mě udělá pluh, ze sebe oráče a táhne mě ven..ven a daleko od něho! „No na co čekáš! Dělej něco! Mohla si přijít kromě o kabelku o něco jiného a ty čekáš!“ a sakra no jo, kruci kabelka!! Nechala jsem ji na baru „Lindo! Mám tam kabelku!“ nevím proč, ale najednou mi to přijde děsně vtipný, začnu se smát jak blázen a Linda se zastaví. Otočí se na mě, protočí oči, ale než stačí cokoli říct, přitočí se k nám zase on a řekne „Jak vypadala zlatíčko!“ kromě další salvy smíchu i zrudnu, jako bych se zúčastnila Španělské pouliční demonstrace a byla hlavní velitelka rajčatové bitky! Linda si povzdechne, chytne mě ještě pevněji a dokáže mi, že zdaleka ještě nepoužila nejsilnější stisk, kterého je schopna a já jelikož ho zkusit nechci, vlaju za ní jak fáborek. Hodí na něj kyselej úsměv a s hranou milostí, řekne „Nestarej se..bronzíčku!“ pak se otočí ke mně a houkne „Tak jdeme ty nenapravitelná zapomínačko kabelek!“zase se změní v oráče a ryje to do davu..kdo má vlastně teď na starost hudbu, když mě ta DJ šmouha, před chvílí chytala?!Ach..DJšmouha, kde vlastně je??Snažím se otočit, ale okolo vidím jen samé rádoby tanečníky, kterým se asi taky líbilo to krásné broušené dno skleničky...„Já z tebe fakt nemůžu.. drží tě ten nejvíc sexy frajer a ty se nezmužeš ani na slovíčko? Normální holka by mu už zarazila jazyk do jhluboko do tý jeho sladoučkový pusy, ale né..ty se necháš vláčet ehm..oráčem a koukáš jak tele!“..hmm..je to pravdu ANO! Rebelská má zase pravdu, měla bych jít tam kam mě

srdce táhne „Ano? Opravdu..a tím mi chceš naznačit, že na mobilu,všech osobních věcech a celkem dost peněz, které máš v kabelce ti nezáleží nebo jako co??“ spořádaná má vždycky nějaký argument potvora! „Ježišmarjá..jistě, že jo, ale jakmile budu mít své zlaté psaníčko zpátky, pokud kožno v takovém stavu, jakém jsem ho tam zanechala „No jistě jistě! Nežiješ v šestnáctém století, kdy se za krádež sekaly hlavy... kolik lidí myslíš, opuštěnou kabelku nadupanou drahejma věcma přejde bez povšimnutí,!HHHMM!!?“spořádaná, pesimistická..klasika! Linda mě táhen dál a dál a najednou se před náma zjeví ten koktejlový bar a já si vzpomenu na své koktejlové moře „Myslíš oceán,má drahá?“spořádaná, pesimistická, detailistka ...pff.. , které mi čvachtá v břiše! Linda mě opře o bar a hlasitě mi nařídí „Stůj a ani se nehni! Zoro! krucinál, tak si ty svoje lakový nádhery zuj!“chvíli tam vrávorám a přijdu si jako v tramvaji při každodenní přetahovačce cestou do školy..mm..ted' už bude jen stěhování, vejška „A jeden velkej mejdan,myslíš!“ áá už jsem se bála, že ji spořádaná umlčela...„Tak kde máš toho frajera, ne!TO NE! Neříkej mi, žes ho nechala někde vzadu v tom chumlu?!..ty seš fat příšerná! Jseš ty vůbec ženská? ..neboj se, ale já se o to postarám-starý panny u mě neexistují!“jaká stará panna ježiš..je mi teprve 19..19? éé..je mi devatenáct a ještě jsem se s nikým ani pořádně nelíbala „No a co!“ spořádaná se zase ujímá vlády„říkala jsem ti to stokrát, ale klidně ještě po stojedné- na vizitku se přede jméno píše titul a ne ehm..sexuální stav!“ „Neposlouchej ji! Běž za ním, následuj srdce! No!!“ Něco se mnou prudce cukne..aha.. Linda zapřahuje pluh.V druhém svěráku lisuje moje zlaté psaníčko „Zo, ty máš teda štětsí.je tam všechno!..nebo!Mělas s sebou jen mobil, peněženku s hotovostí a osobníma..nepadej!..osobníma věcma, kosmetickou taštičku, psí pamlske?! psí pamlske?! cože? no to je fuk..Zoro! Prober se!!“nevím cos tím furt má já jsem naprosto bdělá!„Hmm..vypadá to, že kabelku máš, takže ted' jdi za ním!“ ANO TO UDĚLÁM!! Ladně ho doběhnu, skočím mu do náruče a odbiju si líbací premiéru „Premiéru? Myslím, že tu máš už za sebou!“ „To jako vážně? myslíš si, že tenhle miláček bude líbat stejně jako pětiletý Adámek s blondatým kačerem na hlavě ve školce?“rebelská je prostě argumentačně lepší! Začínám se napřimovat v zádek a už už se chystám, že vyrazím, ale zakopnu a Linda mi málem vykloubí rameno. Vytáhne mě zpátky, ale já se znova svezu a zase se musím smát, protože„Hmm..protože proč má milá? To by mě fakt zajímalo!!“zvědavá budu po spořádané...„prostě protože můžu!“odbudu ji.Dalo by se říct, že Linda mě vyměnila za hadr na podlahu a oráče za uklízečku, to ty béžový šaty teda budou vypadat, kruci!!Za chvíli vidím modré akvárium a uvědomím si, že ted' musím něco podniknout, jinak ho už nevidím!!S velkou námahou si sundám křivák, ale pak si to rozmyslím a do davu hodím psaníčko! K Lindě okamžitě přistoupí nějaká gorila a něco kendá o tom, že nás bude muset vyvést, Linda je rudá vzteky, šlehne po mě očima a řekne„ Tak dámo, jsi bez kabelky, jestli se hodláš ještě něčeho dále dobrovolně zbavovat, tak si pospěš, tady pán nás za chvíli vyprovodí!“ ale najednou se tam objeví ON a mám moji kabelku v ruce!! Něco mu řekne, gorila se zatváří provinile, přiblíže usměje se a zmizí! Zvedá mě a něco říká, ale já jsem plně soustředěná jen na jeho krásu, která z něho nebezpečně číší na všechny strany. Linda ho chytne za vymakanou paži..oou..tak vymakanou!! Podívá se na mě a řekne „Z-O-R-O jdeme!“ „Kašli na ni!“ poručí si rebelská ,Okamžitě se ho pust“dupne si spořádaná a já se držím jako klíště, Linda mě pevně drží a křičí „Slibila jsem ti, když ses teda ještě udržela na nohou, že tě dopravím v pořádku domů a taky to udělám, tak se ho pust dobrovolně, jestli mu nechceš platit tričko a říkám to smrtelně vážně!“ „Tak mluv!!“zařve rebelská „Myslela jsem, že si šetříš na něco jiného, než na pěkně mastný pánský DolceGabbana tričko!“podotkne spořádaná s hranou rezignací-vím, že za chvíli začne zase vyšilovat..asi budu muset fakt něco říct „éé..Lindo!“ „hmm..a to je jako všechno na víc se nezmužeš, ty chudinko vožralá,“pošklebuje se rebelská „Tak chudinka ožralá, myslím, že se takhle zřídila tvoji zásluhou, tak si ty svoje komentáře radši odpusť!“nezapomene připomenout spořádaná,ale já se snažím pokračovat v dialogu „Lindo, pust mě! Já se o sebe postarám sama..“ „Jako si se starala do ted'??“vykřikne Linda a dál mě od něj usilovně odtahuje! „Slečně se nechce, neslyšela jste!“ Linda se na něj podívá, zlost jí srší z očí a zařve na celej klub „ Víte co!! Polib te si! Já čekám venku Zoro!“ Konečně! Konečně

povolila ten krokodýlí stisk mých skoro-na-fašírku-ramen a já si spokojeně mlaskla. Ale vlastně nevím, co teď. Plno lidí na nás kouká a asi čeká, že provedu něco chytrého, ale to mě asi neznají!! Já to vždycky všechno pobabráám!

Linda se ještě těsně před dveřmi zastaví, otočí se na podpatku a zeptá se, „Naposledy, Zoro jdeš?“ „zní jako hrozná-autorita-matky, které počítají výhružně do tří a pak jen koukají jak blůmy, že ta hrozivá výhružka na jejich ratolest nezabrala! Kašli na ni a líbej“ta poslední slova rebelské mi znějí v uších pořád dokola a spořádaná radši ani nic nedodává.

Au..Agáto co to zase provádíš?! Srát mě hned takhle po ránu..Ihned mi vyndej tu hlavu ze svěráku jinak máš velkej problém! No tak dělej, jseš hluchá? to vážně bolí!
„Miláčku uklidni se!“ rebelská? „Těsně vedle. Já jsem spořádaná, ale to nemění nic na sdělené informaci.. radši otevři oči, než začneš obviňovat svoji nevinnou sestru!“ „Agáta není nikdy v ničem nevině!“ „ No myslím, že včera tě nutil házet do sebe jednu sklenku za druhou někdo jinej, že REBELSKÁ?“ „V klubu..sklenky, co to zase plácáš PROBOHA?“ „ Vždyť to říkám..bezdůvodně obviňuješ nevinné! To ty jsi mimo..ale v klidu, mám pochopení, ty litry alkoholu, co ti teď kolují v žilách by neneslo libě žádné tělo, i ta odolnější!“ „Alkoholu..co to pořád meleš?“ „Je to horší, než jsem si myslela! PROBUĎ SE! HALÓ BUDÍČEK! Včera:Linda, zapíjení maturity, fešáckej DJ, líbej líbej..už víš nebo mám pokračovat!“ ááá „No..pokud si pamatuješ něco dál, tak klidně můžeš, protože moje děsivé vzpomínky končejí práve u líbej, líbej!“ „No..moje vlastně taky.Myslím, že mámě štětsí! Jinka by nás hanba ufackovala do bezvědomí!“ „A jak jsem se dostala domů!“
„Netuším, nic netuším, ale hádám, že s otevřenýma očima půjde všechno snáz!“ no jo pořád! Když ti to udělá radost..BLIK!

Počkat, COŽE? To není můj pokoj, máme doma snad nějakou utajenou místnost? Jsem u mamky v práci..ne v márnici NE! Jsem u taťky v práci? Jsem..KDE TO KURVA JSEM?

Panebože...zděšeně přejíždím očima po obrovské místnosti. Všude je bílé vymalováno a kromě postele na které ležím, tady není jediný kus nábitku. Vlevo do místnosti proniká oslňující dávka slunečních paprsků velkými bílými okny! úplně JAKO VE FILMU!

I kdybychom měly doma nějakou tajemnou mým očím zatím utajenou místnost, určitě to není ona, protože náš dům mám zvenčí obhlédnutý ze všech stran a vždycky se jen zlobím, že máme tak malá okna jak máme..tak teda kde to kruci jsem?

„Nějaký nápady děvčata?!“ „No tak jeden, který se přímo nabízí, by tu byl!“ „Ano rebelská?“ „Nejsi náhodou u toho fešného DJ doma?!“ ÁÁÁÁÁÁ! ÁÁÁÁÁÁ! ÁÁÁÁÁÁ! PANEBOŽE!

Ne to nemůže být pravda! Co bych tady dělala..a..a sakra! Ležím v posteli! Ne to ne! Co se v noci dělo? Jaktože si nic nepamatuju, to je tak znepokojující! Třeba..ANO! Třeba mi vymazal paměť!

„ To je jedno z těch méně pravděpodobnějších vysvětlení a to druhé, že je to důsledek vypitého množství alkoholu, které rozhodně nebylo nijak skromné!“ co mám dělat spořádaná? „Já osobně bych navrhovala zvolit plán na rychlí útěk!“ ÚTĚK, ano to je ono, rychle se obleču a..obleču! No jo! Já jsem nahá! PROBOHA! Ležím nahá v cizí posteli, v pokoji co vypadá jako z filmu a kde, kde je vlastně ON?

Spala jsem s ním? Ježiš marjá..určitě ano! Jsem nahá! Ale zase na druhou stranu..ON tu nikde není! mm..určitě jsem se poblila nebo udělala jinou nechutnou věc „která tě možná zachránila od nechtěného těhotenství!“ néé to nééé beru prášky..občas..teda někdy! No kdo si to má kurva pamatovat?! Ráno nějaký sračky na imnutu, jednou týdně nějaký jiný blemcy a pak ještě každé večer! Nejsem stroj, co má v hlavě kalendář!

Kruci! Musím se odsud, co nejrychlejc dostat!

Pomalů se vzepřu na loktech a vážně..jen jedna bílá postel v úplně prázdném pokoji! To je strašidelný fuj.. ať už jsem pryč!

Kde mám, ale svoje oblečení...no tak zamysli se Zorko, co jsi vlastně včera měla na sobě? Včera jsem měla! mm...určitě jsem měla psaníčko!

Ale ani to nikde nevidím! Asi budu muset donutit svoje ještě spící nohy k pohybu a budu se muset vydat na průzkum prostoru. No tak, nohy! Budiček!

Pomaloučku spustím svoje protestující chodidla na okraj postele a pro jistotu, že by sem někdo vtrhnul se balím do bílého prostěradla...krásně voní..tak to určitě nebude u nás doma! Já mám stejnou zapáchající deku snad několik let, ale proč si dávat tolik práce s patním, když za týden vypadá zase stejně..není prostě čas, každý den se mýt! „Prase!“ „Ty mlč spořádaná, to ty mě nutíš dodržovat večerku v deset!“

Pomaloučku vstávám. Zmateně mihám očima po tom tajuplném pokoji. Dojdu až k oknu a utřu zamížené sklo. Zjevuje se předemnou rozostřené mlhou zalité město. Hledám zaručené záchytné body jako je kostel, obchodák, radnice..uť je to u nás!

Věž kostela je docela daleko, takže budu někde směřem k Hiltonu. Povolím klíčku okna a vyhlédnu ven. Ledový vzduch se mi nemilosrdně prodere do trnouch nosních dírek a zalije mi překvapené plíce. Na to, že už jaro, je celkem kosa.

Koukám z otevřeného okna a snažím se zorientovat. Hledám Hilton, jeden z dalších záchytných bodů naší čtvrti. Oči mi sjedou úplně dolů. Pod okny je velký park s profesionálně udržovanými stromy ve tvaru pravidelné koule. Vzpomenu si na náš pokus o podobnou flizúru naší nebohé bonsaje a prostě to nejde..při vzpomínce na šišatý nepravidelný patvar se musím smát!

Vlevo od parku se v mlze vlní alej lemující písčitou cestu. Kopíruje jí stovka malých světýlek.

Ale kde je ten hotel..POČKAT!

Do prčič.. jestli se náhodou nemýlím, vždyť já JSEM V HILTONU!!

Panebože, no jo!

Rozpačitě si přejeďu pokoj ještě několikrát očima a pak si všimnu v rohu bílých dveří, které se taky v té bílé úplně ztrácí. Dokonce i kliku je jak sníh. Tenhle extremistický minimalismus mě začíná dost vážně deprimovat!

Pořád zabalená v prostěradle prudce otvírám dveře a jsem na chodbě. No konečně nějaký kus nábytku, v té BÍLÉ..to jsou vážně maniaci..v té bílé skříni by mohlo být moje oblečení..vrzzz..ano je tam! uť...I psaníčko!

Rychle se cpu do podprsenky a..cože? Mám vyprané oblečení? Panebože, rychle! Ať už jsem z té cvokárny pryč!!! Ještě boty a plán na rychlý útěk může začít!

Zkontroluju si, že mám v psaníčku všechno a HONEM PRYČ!! áá..tady jsou! Další dveře! Opatrně беру za kliku a úplně se bojím, co za nima bude!

Koupelna?! Tak to asi úplně východ nebude „No pokud se nechceš plazit kanalizací!“ haha velice vtipné spořádaná.

Vyběhnu ven a беру za kliku druhých dveří. Pomaličku je otvírám, skoro ani nedýchám..a ANO!

Přede mnou se objeví dlouhá chodba vystlaná huňatým šedivým koberecem. Konečně jiná barva než ta oslňující bílá!

HA VÝTAH! Potichu zabouchnu dveře a opatrně našlapuji po měkkém koberci. Úplně se stydím, že po něm svějma špinavejma botama jdu. Neměla bych se zout? Ale ne.. třeba jsem teď zajistila práci jedné nezaměstnané uklízečky?

Zmáčknu tlačítko a když se začnou skoro vzápětí dveře otvírat, úplně se leknu. Vždycky když jsme na dovolené na výtah se čeká několik minut!

A kruci! Ve výtahu stojí nějaký mladík, na hlavě má takovou tu divnou čepici, připomínající jedno patro jídlonosiče a na ruce má bílé rukavice. Přesně jako liftboy z filmu, kam jsem to probouha vlezla?

„Dobrý den slečno!“ instinktivně se ohlédnu za sebe, jestli opravdu mluví se mnou. Evidentně, protože předpokládám, že se s zdí mluvit nebude, i když blázen je na to velký dost!

Ohlédnu se zpátky na něj a cítím, jak se zase zahajuji svoji častou transformaci v na jižním sluníčku poctivě vyvrátě rajče.

„Dobrý den!“ proč na mě tak civí?

Ježiši vždyť já se ani nepodívala do zrcadla, určitě mám rozmazaný šminky a na hlavě drátěnku!)

„Jaké patro slečno!“ tam kde je východ „Přízemí, prosím!“

Nastoupím, dveře se zavřou a..a panebože! Celý výtah je obložen zrcadlami, takže se můžu tím monstrem, v kterém jsem teď uvězněná, kochat ze všech stran. Jak je možné, že se ten liftboy nezačal smát, když mě uviděl?

Vlasy mi trčí do všech stran a přes napuchlý obličej ani nemžu zkontrolovat, jak moc mám rozmažané šminky! Kam se mám koukat? Otočím se čelem ke dveřím, abych až se otevřou, mohla co nejdřív pryč a oči zabodnu do země.

„Prosím slečno!“ dveře se otevřou a liftboy mi pokyne!

Ani ho nepozdravím a peláším přezdobenou halou pryč.

Zděšené pohledy snobských hostů se snažím ignorovat. Konečně! VENKU!

Naberu do plic pořádnou dávku čerstvého vzduchu a než ke mě stačí přijet černá limuníza, rozeběhnu se boční uličkou pryč a nezastavím dokud, nejsem na obyčejné ulici. UF!

A teď rychle domů!

Všechno nakonec dopadlo dobře. Těhotná jsem nebyla a ON se mi už nikdy naštěstí neozval, ani jsem ho od té doby nikde nepotkala, i když kluby vymetám hojně. Nastoupila jsem na vejšku a úspěšně začala další ožiráčkou svoji novou etapu života. Je to tady příšerná nuda. Jedinej den, kterej stál za to byla slavnostní imatrikulace. Hrozně to do nás perou, každý nový rok začínám předsevzetím, že se budu učit, ale hned druhý týden to prvním zapomenutým testem pokazím. Ale nějak to zvládám. Ještě od žádné zkoušky mě nevyhodily..no jo dobře dobře spořádaná..tak jen od dvou, ale ročník jsem si rozkládat nemusela zatím nikdy a tak to doufám zůstane i do budoucna, protože dobrovolně si prodlužovat tady to mučení by byla hotová šílenost!

A taky jsem propadla zdravému životnímu stylu a cvičení, totálně. Cvičím v každé volné chvíli, což je dobře, protože se nechci stát závislá na učení.

Asi před pěti měsíci začala do posilovny chodit jeden naprosto boží nasvalenej frajer. Od první chvíle, co jsem ho uviděla nad ním slintám. To je můj hroznej problém. Jsem vážně příšerná! Když se mi někdo opravdu líbí ani se mu nepodívám do očí, protože se bojím, abych mu neposlintala tričko a když je to náhodou nevyhnutelné nasadím odsuszuju-tě-pohled, abych se vyhnula trapné situaci totálně-z-něho-nemůžu-ale-on-mnou-vrcholně-pohrdá.

Takže jsem se nad ním takhle pravdělně z určité bezpečné vzdálenosti rozplývala, ale jakmile hrozilo, že by si mohl všimnout, jak civím, nahodila jsem fuj-vypadáš-nechutně-pohled.

Nikdy bych ho doprovolně neoslovila a nedejbože bych mu nedala najevo, že ho silně silně moc chci, takže vážně nevím, jak se stalo, že když jsem ho hledala v davu ufuněných vzpěračů, záludně se ke mně zezadu přiblížil a..a vyklubalo se z toho, že máme rande!

Normálně mě pozval na oběd!

Ještě nikdy semi nestalo, že bych se líbila někomu, koho taky chi. Většinou jsem jen snila a líbila se té nejzpodnější vzhledové vrstvě obtloustlých smrdících ulepeců.

Konečně si asi začalo štětsí dělat výčitky, že se mi tolik let vyhýbalo!